

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **M. R.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, o přezkoumání rozhodnutí původního žalovaného Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 19. 9. 2011, č. j. JMK 122722/2011, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 11. 3. 2013, č. j. 57 A 151/2011 – 27,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně v záhlaví uvedeném rozsudkem zrušil rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 19. 9. 2011, č. j. JMK 122722/2011, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Rozhodnutím Krajského úřadu Jihomoravského kraje bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno usnesení Magistrátu města Brna ze dne 21. 7. 2011, č. j. 162377/2011/BBA, usnesení ze dne 21. 7. 2011, č. j. 162457/2011/BBA, usnesení ze dne 21. 7. 2011, č. j. 162415/2011/BBA, usnesení ze dne 21. 7. 2011, č. j. 162400/2011/BBA, usnesení ze dne 21. 7. 2011, č. j. 162446/2011/BBA, usnesení ze dne 21. 7. 2011, č. j. 162387/2011/BBA a usnesení ze dne 21. 7. 2011, č. j. 162469/2011/BBA, o zastavení řízení ve věci žádosti žalobce o přiznání dávek mimořádné okamžité pomoci.

Rozsudek krajského soudu, ve kterém byli účastníci řízení řádně poučeni o možnosti podat kasační stížnost do dvou týdnů od doručení rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu, byl žalovanému prostřednictvím datové schránky v souladu s § 42 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a v souladu se zákonem č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 300/2008 Sb.“), doručen dne 22. 3. 2013. Dne 8. 4. 2013 podal žalovaný prostřednictvím datové schránky kasační stížnost.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím

dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

V daném případě dnem určujícím počátek běhu lhůty ve smyslu § 40 odst. 1 s. ř. s. byl den doručení písemného vyhotovení rozsudku Krajského soudu v Brně žalovanému – tj. pátek 22. 3. 2013. Den následující po dni doručení je podle tohoto ustanovení považován za první den běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu § 106 odst. 2 s. ř. s. Konec lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu § 40 odst. 2 s. ř. s. pak v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty - tj. dnem doručení, a to na pátek 5. 4. 2010. Zákonná lhůta uplynula žalovanému marně, kasační stížnost podaná dne 8. 4. 2013 je opožděná. Nejvyšší správní soud ji proto podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. května 2013

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu